SJORS

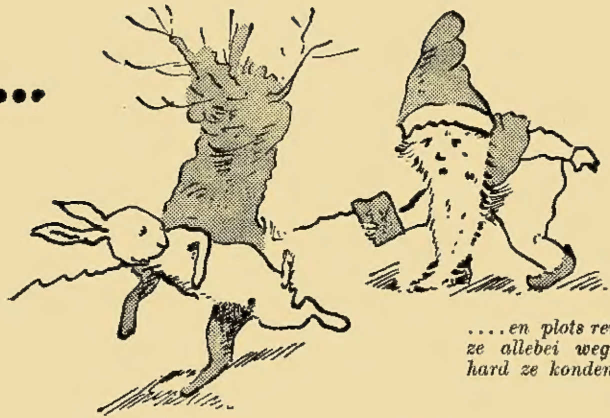
BEHOORT BIJ PANORAMA 10 APRIL 1941

NOG EVEN GEDULD, HOOR!

Er waren eens...

HOE TWEE PAASHAASJES DE KABOUTERS TUK HADDEN

....en plots renden ze allebei weg, zo hard ze konden.

ER waren eens twee jonge haasjes, die niets liever wilden dan een mooie leuke foto van hun grappige snoetjes. Het ene haasje heette Wipstaartje en het andere Trippelpasje. Ze waren allebei even oud en ze zaten allebei vol ondeugende streken. Ze hadden er al lang over gepiekerd hoe ze aan zo'n foto moesten komen en vooral toen Pasen naderde, waren ze haast niet meer te houden van ongeduld.

„Ik weet er wat op," zei Wipstaartje. „We gaan samen naar kabouter Knip en die maakt het wel in orde."

„Ja," zei Trippelpasje aarzelend, „ja, maar dat kost vreselijk veel geld en dat hebben we toch niet."

„Komt in orde," lachte Wipstaartje, „kom, we laten er geen gras over groeien. Het is nou net mooi weer en ik heb de puntmuts van Knip boven dat rotsblok zien uitsteken. Hij zit natuurlijk weer te loeren of hij niet een vogel voor de lens kan krijgen. Hij is dol op vogels."

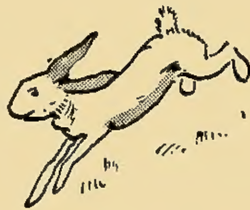
Het was zo, hoor. Kabouter Knip zat daar al de hele morgen geduldig te kijken tussen de struiken en telkens als hij wou knippen, was het mis en trok hij een verdrietig gezicht.

„Het wil ook helemaal niet," zuchtte hij. „Ik wou, dat er iets kwam, dat een ogenblik stil bleef zitten."

„Nou," lachte Wipstaartje, die de laatste woorden had gehoord, „hier zijn we dan. Waar zullen we gaan staan, Knip? Maar denk erom, het moet een pracht van een kiekje worden. Het is haast Pasen, denk er om."

„Goed, goed," zei Knip ijverig. „Gaan jullie daar maar even staan. Het licht is net goed. Prachtig, zo. Even stilzitten. Nee, niet zo bewegen met die snorharen, dat geeft alleen maar hommeles. Een, twee.... klaar. Ik ga even ontwikkelen. Wacht maar."

En Knip rende, zo vlug als zijn

korte beentjes toelieten, naar zijn woning.

„Is het klaar?" vroeg Trippelpasje verwonderd. „Dat ging vlug!"

„Ja," zei Wipstaartje, „en straks komt hij terug met de foto. Dan zullen we eens kijken hoe wij erop staan en dan mag hij ze houden."

„Houden?"

„Natuurlijk, wat dacht jij? We hebben immers geen geld. Het was er ons alleen om te doen te zien, hoe we op zo'n papiertje stonden. Kijk, daar komt Knip al aanhollen. Hou je nou goed en laat mij het woord maar doen."

„Prachtig," riep Knip al van ver. „Mooi gelukt, hoor. Ik wist het wel. Kijk maar eens. Wie mij dat na wil doen, moet nog geboren worden." Hij liet hun het kiekje zien en Trippelpasje kreeg er de tranen van in zijn ogen.

„Ik.... ik wist niet, dat ik zo'n leuke snoet had," stotterde hij. „Ben ik dat?"

„Wie anders?" zei Knip fronsend. „Ik zal even uitrekenen hoeveel ik precies van jullie krijg. Wacht eens.... film, ontwikkelen, papier, afdrukken, drogen.... enne...."

De schrik sloeg Trippelpasje om het hart, maar Wipstaartje gaf hem een por, knipoogde eens, trok hem bij een poot en plots renden ze allebei weg, zo hard ze konden.

„Dat is.... dat is...." zei Knip en keek verwonderd op. „We. gossiepietjes....!" Hij zag nog net de twee oortjes van de haasjes boven het gras uitsteken, maar een heel eind van hem vandaan.

„Niksnutten, lelijke bedriegers," schreeuwde hij woedend, „maar als jullie denken, dat ik me zo laat beetnemen...."

Knip sprong wel een halve meter hoog en zwaaide woest met zijn papiertje. Hij zette het zilveren fluitje, dat hij aan een kettinkje om zijn hals droeg, aan de mond en blies uit alle macht. Het duurde geen minuut of van alle kanten kwamen er een massa kabouters aanzetten, die verwonderd rondom den fotograaf samendrongen. Het duurde een hele poos voordat Knip zover was, dat hij weer rustig kon praten.

„Daar lopen ze," riep hij, naar de twee haasjes wijzend. „Ze hebben een kiekje laten maken en zijn hem gesmeerd zonder te betalen, die niksnutten. Vooruit, mannen, pak ze en breng ze voor den rechter."

De kabouters drukten hun puntmutsjes vaster op hun bolletjes, gordden hun rooie broekjes wat steviger om hun lendenen en toen begon de jacht.

Wipstaartje en Trippelpasje keken het hele gedoe eerst spottend aan, want ze wisten immers wel, dat ze veel en veel sneller waren dan de kabouters.

„Die zullen we eens flink laten draven," lachte Wipstaartje, „wacht maar. Binnen tien minuten liggen ze allemaal op hun rug te hijgen en te blazen, terwijl wij dan eerst goed beginnen te lopen. Dat kan lollig worden."

Maar het werd heel anders dan onze beide deugnieten gedacht hadden. Kabouters zijn wel klein en kunnen zeker niet zo hard rennen als haasjes en vooral niet als haasjes, die in Paasstemming verkeren, maar kabouters zijn ook slim. Ze wisten wel, dat ze 't anders aan moesten leggen om de beide haasjes de pas af te snijden en dat was nu echt eens een kolfje naar hun hand.

Wipstaartje hield zijn buikje vast van het lachen, toen hij zag, dat een deel van de kabouters precies de verkeerde kant opliep en hij bleef rustig naast zijn rotsblok zitten.

„Haast je maar niet, Trippelpasje," lachte hij, „de jacht is nog niet begonnen, kijk maar, Knip en zijn mannetjes lopen de andere kant op. Ze zijn ook nog blind op de koop toe."

Maar Wipstaartje vergiste zich lelijk. Wat de kabouters deden was: een omtrekkende beweging maken. Terwijl een grote groep schijnbaar een andere kant opliep, bleef de andere groep rustig zitten wachten op het afgesproken teken en het duurde niet lang of daar klonk weer het zilveren fluitje, ten teken, dat de omsingeling gelukt was, en nu vloog de tweede groep op de haasjes aan.

„Nu wordt het menens," riep Wipstaartje. „Kom, vlug er vandoor."

Maar het was te laat. Al spoedig merkten ze, dat de vijand niet alleen achter hen zat, maar dat hij ook vóór hen lag en terzij. Er was geen ontkomen meer aan en zelfs Wipstaartje moest weldra toegeven, dat al zijn vlugheid niets kon baten. Ze zaten in de val en er was geen ontkomen aan. De kabouters drongen hoe langer hoe meer op.

„Hadden we dat maar niet gedaan," zuchtte Trippelpasje. „Was ik maar thuis."

„Hadden we nu maar een paar flinke vleugels," zei Wipstaartje, „wat zouden ze dan lekker op hun neus kijken."

„Ja, maar die hebben we niet," zei Trippelpasje, „ik kan alleen maar lopen en dat helpt hier geen steek."

Nee, dat hielp zeker niet.

Kabouter Knip keek ernstig en dreigend en stak zijn wijsvinger uit naar de twee haasjes.

„Dat zijn ze," riep hij, „kijk maar naar de foto. Vastbinden, mannen, en vóór den rechter brengen. Ze worden onmiddellijk gevonnist."

En zo moesten Wipstaartje en Trippelpasje het wel toelaten, dat ze aan elkaar werden gebonden en te midden van een stoet juichende kabouters voor rechter Slim werden gevoerd, die hoogst bedenkelijk keek en verwonderd het wijze hoofd schudde. Vooral nadat Knip zijn aanklacht had uitgebracht.

„Is het mogelijk?" zuchtte hij. „Dat had ik niet gedacht van het hazenvolk en dat nog wel kort vóór Pasen. Hier is een zware straf zeker op haar plaats."

„We zullen het niet meer doen," beloofde Trippelpasje. „We hadden geen geld om te betalen, ziet u, enne...."

„Dan had je ook geen kiekje moeten laten maken," zei rechter Slim, „of dan had je den vriendelijken kabouter Knip moeten waarschuwen en niet je biezen moeten pakken, zoals een stelletje dieven."

„Zo is het," zuchtte Wipstaartje. „Maar dat doen we nooit meer."

„Nee, nooit," herhaalde Trippelpasje.

„Ik wil rekening houden met jullie berouw," zei rechter Slim voldaan. „Vergeet niet, dat bedrog altijd lelijk en gemeen is en gestraft moet worden. Ik veroordeel er jullie toe om op Paaszondag het Zondagskoetsje van kabouter Knip voort te trekken, zodat hij die dag naar hartelust kan genieten, zonder dat het hem een cent kost. Op de avond van die dag zal kabouter Knip jullie dan een afdruk overhandigen van het gemaakte kiekje als bewijs ervoor, dat de schuld voldaan is. Ik heb gezegd. De volgende zaak."

Nou, wat waren Wipstaartje en Trippelpasje blij, dat zij er zo genadig afkwamen. Het koetsje van kabouter Knip was niet erg zwaar voor twee haasjes en toen die Zondag aanbrak, waren ze dan ook present voor de woning van den kabouter. Ze werden voor het koetsje gespannen en trokken dat het een lieve lust was. Zozeer, dat zij er ten slotte zelf pret in hadden en de beste maatjes werden met alle kabouters. Kabouter Knip was zo tevreden over zijn dag, dat hij van Trippelpasje en Wipstaartje en al de andere kabouters nog een extra-grote kiek maakte.

Trippelpasje en Wipstaartje keken er lang naar en lachten tegen elkander en Wipstaartje zei:

„Zo is het toch veel leuker, niet? Zeg, Trippelpasje, ik geloof, dat ik nog vaker bij kabouter Knip terugkom en zijn karretje voorttrek."

„Dat doen we vast," zei Trippelpasje. „Ik vind hem een reuzenkereltje en misschien leert hij ons nog wel eens de geheimen van zijn vak."

Of het zover is gekomen, weet ik niet. Wel weet ik, dat Trippelpasje en Wipstaartje beste maatjes zijn gebleven niet alleen met kabouter Knip, doch ook met rechter Slim en al de andere kaboutertjes, bij wie ze in zomer en winter gaarne te gast zijn.

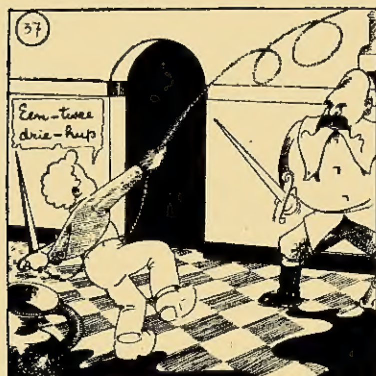
V. LATTE

Ze zaten in de val en er was geen ontkomen meer aan.

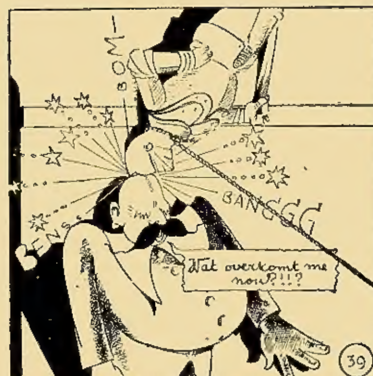

TOMMIE'S AVONTUREN

DOOR PIET BROOS

....dacht hij aan het touw in zijn zak, haalde het vliegensvlug te voorschijn en terwijl Touwsnor even stond te kijken wat er ging gebeuren, wierp hij het naar boven.

Want Touwsnor stond net onder het zware stenen beeld van een of anderen ridder en net toen de roofridder ver uithaalde om Tommie een geweldige slag toe te brengen....

....sloeg de lus om het hoofd van het beeld en trok Tommie dat naar beneden. Met een doffe klap viel het net op Touwsnor's hoofd. Meteen zakte hij in elkaar.

Dat is dat, dacht Tommie, stopte het touw weer in zijn zak en ging op zoek naar den gevangene, dien hij eindelijk in een van de torenkamertjes vond. Het was een Chinees.

Tommie stond verbluft te kijken, want een Chinees was wel het laatste wat hij hier verwacht had, maar veel tijd om te praten hadden ze niet, dus vluchtten ze samen het kasteel uit.

Tommie ging eerst zijn pet opzoeken, die ergens buiten moest liggen. Want zonder pet durfde hij straks niet bij zijn moeder thuis te komen. Gelukkig lag het hoofddeksel er nog.

Touwsnor, die intussen weer bijgekomen was van de harde klap, zadelde zijn paard om de vluchtelingen te achtervolgen. Hij was woedend, vooral om de grote bult die op zijn hoofd zat.

Tommie en Pingwing liepen wat ze lopen konden, maar al gauw hoorden ze Touwsnor op zijn paard aankomen. Tommie zag een bok staan en Pingwing wees naar een ladder.

Van die twee maakten ze een vliegende hollander en Tommie hield nog een bosje peen voor de neus van den bok, zodat het beest liep dat de wind het tegen hem aflegde.

WILLY WEETAL'S

DOOR

-R-M-BRINKERHOFF-

EINDELIJK KLAAR MET WINKELEN! ALS IK NU MAAR 'N GESCHIKT PLEKJE KAN VINDEN OM DIE PAKJES ZOLANG TE VERSTOP-PEN!

NEE, MAMS, VERBODEN TOE-GANG! DAAR ZIT-TEN MIJN PAAS-CADEAUTJES!

EN DAT ZIJN DIE VAN WILLY!

AFBLIJVEN! PAASCADEAUTJES VAN WILLY.

NIET OPEN DOEN! WILLY.

EN HIER OOK AL!

NIET VER-SCHUIVEN

JAKKES NOG TOE! ZELFS ON-DER DE KARPET-TEN!

BLIJF AF WILLY.

WAT 'N JAMBOEL! 'N HUISHOUDEN VAN JAN STEEN! IK KAN NOG GEEN PLEKJE VINDEN VOOR M'N EIGEN PAKJES!

HA! EINDELIJK!

BUITEN DIENST! MAMS.

R-M-BRINKERHOFF

BONT ALLERLEI

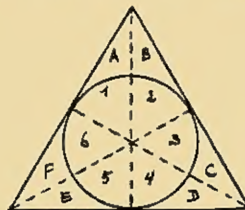
WIE KENT DIE PLAATSJES ? Op dit kaartje staan zeven plaatsnamen aangegeven. Drie letters van elke plaatsnaam moeten jullie verder op weg helpen om de hele naam te vinden. Verder verraden we nog, dat het kaartje een deel van Zeeland voorstelt. Nu kunnen jullie het verder wel alleen uitknobbelen.

Oplossingen vorig nummer

LETTERRAADSEL

1. K.
2. IK.
3. KIL.
4. KIEL.
5. KLIER.
6. KIER.
7. REK.
8. RE.
9. E.

EEN MOEILIJKE OPGAVE

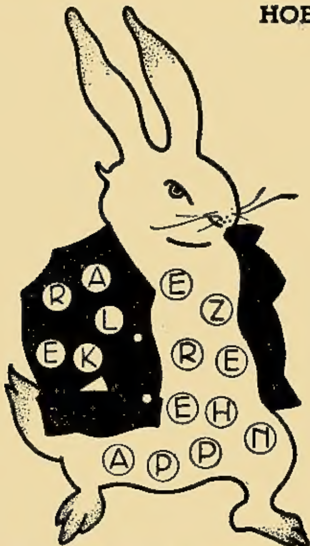
M-RAADSEL

me—moe—moed—model.

WIE WEET HET?

1. Ver-keer. 2. Aan deugnieten. 3. Dra-ma.

HOE HEET DE PAASHAAS ?

Ja, dat begrijp je zelf ook wel, dat de Paashaas toch ook een naam moet hebben. Want Paashaas, zo noemen wij 'm wel, maar zo heet het dier niet. Eerst wou het zijn naam niet vertellen. „Wat hebben jullie er aan!" was steeds zijn antwoord. Maar toen we zeiden, dat onze kleine lezers zo vreselijk graag weten wilden, hoe zijn voor- en achternaam was, nou, toen was het zo vriendelijk ons die in het oor te fluisteren.

„Maar," zei de Paashaas, „laat ze er maar gerust een beetje naar zoeken, dat is niks erg. Maak er maar een puzzle van. Als ze het zo vreselijk graag weten willen, moeten ze er ook maar een beetje moeite voor doen!"

En dat hebben we gedaan. Luister: in het zwarte jasje van onze Paashaas zit zijn voornaam en de andere letters vormen zijn achternaam. Alleen hebben we de letters allemaal eens lekker door elkaar gezet. Maar daar is het ook een puzzle voor! Alleen dit willen we nog even verraden: zijn voornaam begint met een K en zijn achternaam begint met H en eindigt op R. Nu jullie!

De Paashaas is zijn rondgang begonnen met een volle mand heerlijke dingen. Natuurlijk kijkt hij goed uit z'n doppen, want lang niet iedereen staat bij hem in de gunst, dat begrijp je. Voor wie zou dat allemaal wel zijn? De Paashaas heeft dat ook op zijn mand geschreven in een beetje aparte vorm, maar jullie zullen dat wel kunnen ontcijferen. Probeer maar.

DE DATUM VAN PASEN

Het zal jullie ook wel opgevallen zijn, dat de data van Pasen nogal uiteenlopen. Aangenomen wordt, dat de Zondag, die op de eerste volle maan na het officieele begin der lente (21 Maart) volgt, Paaszondag is. Pasen kan derhalve op 22 Maart vallen en dat gebeurde inderdaad in de jaren 1598, 1693, 1761 en 1818. Het geval zal zich echter in de eerste drie eeuwen niet meer voordoen.

Een der wijzen, vrij eenvoudig te doen trouwens, om te berekenen op welke datum in een zeker jaar Pasen valt, is de zg. Gaussise formule, waarbij men als volgt te werk gaat. (Dit geldt echter alleen voor deze eeuw, want voor de volgende eeuwen ondergaat ze een geringe wijziging. Dan groeit het cijfer 24 ter verkrijging van rest D telkens met 1 aan, eveneens het cijfer 5 ter verkrijging van rest E. Maar dat is van later zorg). Je gaat als volgt te werk:

1. Deel het jaartal door 19 en noem de rest A.
2. Deel het jaartal door 4 en noem die rest B.
3. Deel het jaartal door 7 en noem die rest C.
4. Deel $19 \times A + 24$ door 30 en noem de rest D.
5. Deel $2 \times B + 4 \times C + 6 \times D + 5$ door 7 en noem de rest E.

Dan valt Pasen op $22 + D + E$ Maart of op: $D +\ = 9$ April.

Laten we eens een voorbeeld nemen. Zoeken we op welke dag Pasen valt in 1942.

1. We delen 1942 door 19. Dit geeft ons als rest $A = 4$.
2. We delen 1942 door 4. Dit geeft ons als rest $B = 2$.
3. We delen 1942 door 7. Dit geeft ons als rest $C = 3$.
4. We delen nu $19 \times A + 24$ door 30 of $19 \times 4 + 24 : 30 = 3$ met rest $D = 10$.
5. We delen nu $2 \times B + 4 \times C + 6 \times D + 5$ door 7 of $2 \times 2 + 4 \times 3 + 6 \times 10 + 5 : 7 = 11$ met rest $E = 4$.

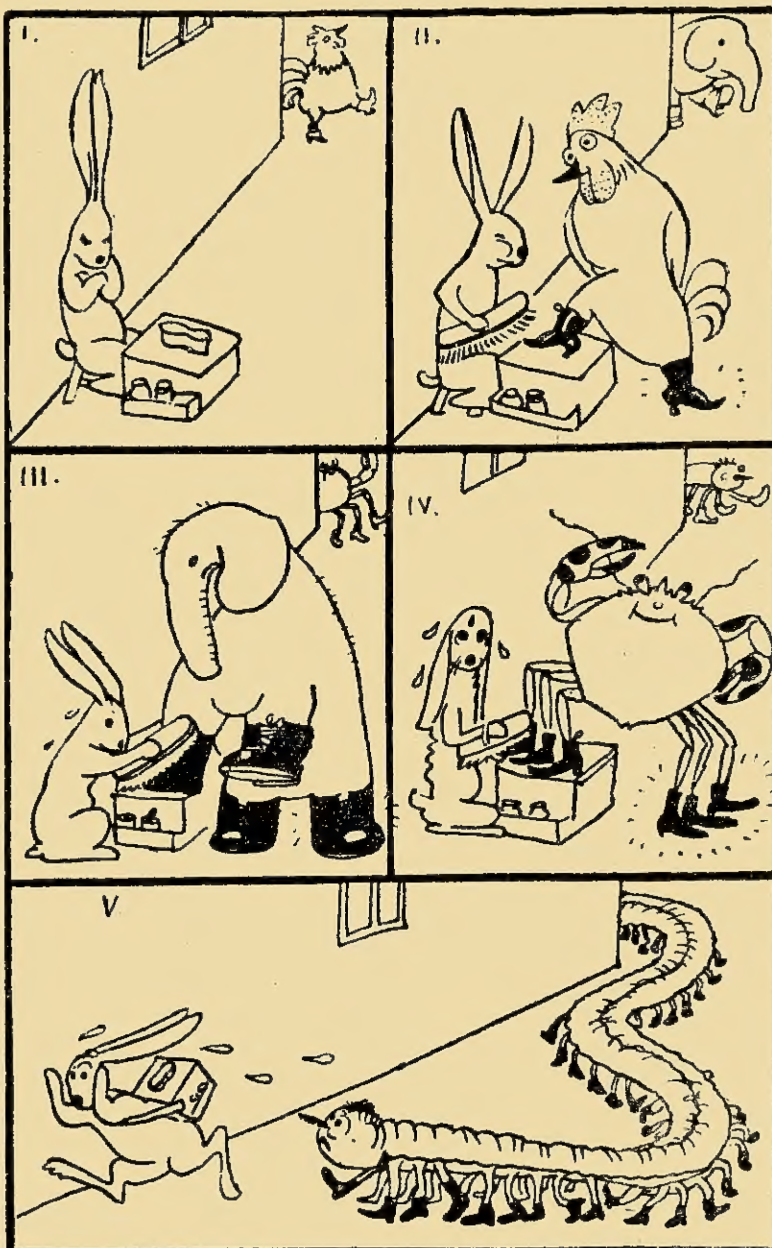
Laten we nu eens kijken naar onze beide formules.

$22 + D + E$, dat zou geven $22 + 10 + 4 = 36$ Maart. Dat kan helemaal niet. Dus nemen we de tweede formule: $D + E - 9$ of $10 + 4 - 9 = 5$ April. Zodat in 1942 Pasen op 5 April zal moeten vallen. Dat klopt als een bus.

Ten jullie gerieve geven we trouwens hier nog een kleine tabel.

24 Maart	1940
25 Maart	1951
26 Maart	1967-78-89
27 Maart	1932
28 Maart	1937-48
29 Maart	1959-64-70
30 Maart	1975-86-97
31 Maart	1929-91
1 April	1934-45-56
2 April	1961-72
3 April	1983-88-94
4 April	1926-99
5 April	1931-42-53
6 April	1947-58-69-80
7 April	1985
8 April	1928
9 April	1939-44-50
10 April	1955-66-77
11 April	1971-82-93
12 April	1925-36-98
13 April	1941-52
14 April	1963-68-74
15 April	1979-90
16 April	1933-95
17 April	1927-38-49-60
18 April	1954-65-76
19 April	1981-87-92
20 April	1930
21 April	1935-46-57
22 April	1962-73-84
23 April	2000
24 April	—
25 April	1943

DAT WAS HEM TOCH TE MACHTIG!

SJORS VOORZITTER VAN DE REBELLEN-CLUB

HEEFT EEN PAASCH-VERRASSING!

